U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy JUDr. Pavla Vrchy a soudců JUDr. Pavla Pavlíka, JUDr. Romana Fialy, JUDr. Michala Mazance, JUDr. Marie Žižkové a JUDr. Milady Tomkové, rozhodl o návrhu **Českého telekomunikačního úřadu**, se sídlem v Praze 9, Sokolovská 219 (adresa pro doručování: poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025), na rozhodnutí kompetenčního sporu mezi ním a **Obvodním soudem pro Prahu 8**, a dalších účastníků sporu vedeného u Obvodního soudu pro Prahu 8 pod sp. zn. 27 C 226/2009, ve věci žaloby o zaplacení částky 12 801 Kč s příslušenstvím: žalobkyně **ACTUAL AVER CZ, a. s.**, se sídlem Malá Štupartská 9/1028, 110 00 Praha 1, zastoupené JUDr. Marinou Machytkovou, advokátkou se sídlem v Praze 1, Dlouhá 16, a žalované **M. R.**,

takto:

I. **Příslušný** vydat rozhodnutí ve věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 8 pod sp. zn. 27 C 226/2009, o vydání bezdůvodného obohacení ve výši 12 801 Kč s příslušenstvím, **je** soud.

II. Usnesení Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 2. července 2009, čj. 27 C 226/2009 - 43, **se zrušuje.**

Odůvodnění:

Návrhem doručeným zvláštnímu senátu zřízenému podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů (dále již „zvláštní senát"), dne 25. května 2010, se Český telekomunikační úřad domáhal, aby zvláštní senát rozhodl spor o pravomoc ve smyslu § 1 odst. 1 písm. a) zákona č. 131/2002 Sb. mezi ním a Obvodním soudem pro Prahu 8 ve věci žaloby vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 27 C 226/2009.

Z předloženého soudního spisu vyplynuly následující skutečnosti.

Žalobkyně ACTUAL AVER CZ, a. s., podala dne 5. června 2009 u Obvodního soudu pro Prahu 8 návrh na vydání platebního rozkazu, resp. žalobu proti žalované M. R., o zaplacení částky 12 801 Kč s příslušenstvím. Podle žalobního tvrzení žalobkyně uzavřela dne 17. prosince 2007 se společností T-Mobile Czech Republic, a.s., se sídlem Tomíčkova 2144/1, 149 00 Praha 4, *„Rámcovou smlouvu č. 30697506 o poskytnutí služeb elektronických*

komunikací“ [správně: „*Rámcová smlouva o službách elektronických komunikací a o prodeji elektronických komunikačních zařízení a jejich příslušenství*“ (dále již „smlouva“)]. Na základě této smlouvy a ujednání žalobkyně s žalovanou poskytovala společnost T-Mobile Czech Republic, a. s., za zvýhodněnou sazbu určenou cit. smlouvou služby elektronických komunikací (užívání mobilního čísla) ve prospěch (dvou) specifikovaných účastnických telefonních čísel, které v období roku 2009 užívala žalovaná. Přitom faktury za služby elektronických komunikací adresovala společnost T-Mobile Czech Republic, a. s. přímo žalované. Z fakturace posledně cit. společnosti žalobkyni plyne, že za období od 1. února 2009 do 30. dubna 2009 představují náklady plnění v podobě služeb elektronických komunikací, poskytovaných uvedenou společností a využívaných žalovanou za (v žalobě specifikované období), celkem částku 12 801 Kč. Z takto vylíčených skutečností v podané žalobě žalobkyně dovozuje, že žalovaná používáním uvedených účastnických telefonních čísel získala prospěch, který představuje bezdůvodné obohacení ve smyslu § 451 a násl. obč. zák.

Obvodní soud pro Prahu 8 usnesením ze dne 2. července 2009, čj. 27 C 226/2009 - 43, předmětné řízení (o zaplacení částky 12 801 Kč s příslušenstvím) zastavil (výrok I.) a navazujícím výrokem II. rozhodl, že po právní moci tohoto usnesení bude věc postoupena Českému telekomunikačnímu úřadu. Uvedený soud s odkazem na § 129 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů, dovodil, že v dané věci má pravomoc k rozhodnutí sporu mezi účastníky Český telekomunikační úřad, nikoli soud.

Český telekomunikační úřad poté podal návrh zvláštnímu senátu k rozhodnutí negativního kompetenčního sporu. V návrhu popřel svou pravomoc v dané věci, neboť s ohledem na zákon č. 127/2005 Sb. jeho pravomoc je dána pouze v případě sporů o otázkách souvisejících se samotným poskytováním služeb elektronických komunikací, eventuálně o ujednáních na ně úzce navazujících; spor o zaplacení dlužné částky z titulu bezdůvodného obohacení přitom takovým sporem není. Není přitom rozhodující, že bezdůvodné obohacení mělo na straně žalované vzniknout z toho důvodu, že žalovaná užívala v návrhu specifikovaná účastnická telefonní čísla, ve prospěch kterých byly poskytovány služby elektronických komunikací. Účastnický vztah ze smlouvy o poskytování služeb elektronických komunikací vznikl mezi společností T-Mobile Czech Republic a. s. a žalobkyní, vztah mezi žalobkyní a žalovanou je vztahem občanskoprávním a k rozhodování ve sporu mezi nimi má podle navrhovatele pravomoc Obvodní soud pro Prahu 8. Tuto svou právní argumentaci žalobkyně podepírá odkazem na usnesení zvláštního senátu ze dne 20. září 2007, čj. Konf 18/2007 - 14.

Podstatou kompetenčního sporu je otázka, zda má o povinnosti vydat tvrzené bezdůvodné obohacení rozhodnout soud nebo navrhovatel. V dané věci jde přitom o případ, jehož skutkové a právní okolnosti jsou obdobné případům zvláštním senátem již posuzovaným; postačí proto odkázat na předchozí judikaturu zvláštního senátu.

Zvláštní senát již ve svém usnesení ze dne 30. června 2006, čj. Konf 132/2005 - 7, publikovaném ve Sb. NSS pod č. 955/2006/I., rozhodl, že „*je-li podání podle svého označení i obsahu žalobou na vydání bezdůvodného obohacení, přísluší rozhodovat o něm soudu v občanském soudním řízení. Soud nemůže popřít svou pravomoc jen proto, že podle jeho*

názoru by se měl žalobce domáhat sporné částky za použití prostředků správního (resp. daňového) řízení." Obdobně judikoval zvláštní senát také ve svém usnesení ze dne 20. září 2007, čj. Konf 18/2007 - 14.

Jak již shora bylo vyloženo, žalobkyně svůj požadavek na zaplacení částky 12 801 Kč s příslušenstvím odvozuje ze žalobního tvrzení o bezdůvodném obohacení žalované, která se popsaným způsobem měla v uvedeném rozsahu obohatit na úkor žalobkyně. Takto tvrzený (vymezený) skutek nepochybně představuje (civilní) žalobu na vydání bezdůvodného obohacení, nikoliv spor o finanční plnění za propojení komunikačních sítí ve smyslu zákona č. 127/2005 Sb.

Ze starší judikatury týkající se kompetenčních sporů o rozhodování ohledně nároků na vydání bezdůvodného obohacení lze odkázat např. na rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 19. prosince 2001, sp. zn. 5 A 301/201, kde byla shodně řešena obdobná situace bezdůvodného obohacení na straně účastníka (uživatele komunikační služby). Pravomoc rozhodovat o žalobě o vydání bezdůvodného obohacení tedy náleží soudu.

Zvláštní senát z uvedených důvodů proto vyslovil, že k rozhodnutí o věci je dána pravomoc soudu (§ 5 odst. 1 zákona č. 131/2002 Sb., výrok I.).

Podle § 5 odst. 3 zákona č. 131/2002 Sb. jestliže ten, kdo je stranou v kompetenčním sporu, vydal rozhodnutí, kterým svou pravomoc o věci rozhodovat popřel, a podle rozhodnutí zvláštního senátu je vydání rozhodnutí ve věci uvedené v návrhu na zahájení řízení v jeho pravomoci, zvláštní senát takové rozhodnutí současně zruší.

Neboť v posuzované věci Obvodní soud pro Prahu 8 shora cit. usnesením svou pravomoc popřel (předmětné řízení zastavil s tím, že po právní moci rozhodnutí bude věc postoupena Českému telekomunikačnímu úřadu), zvláštní senát navazujícím výrokem II. zrušil toto usnesení soudu a odstranil tak překážku věci rozhodnuté.

Pravomocné rozhodnutí zvláštního senátu je podle § 5 odst. 5 zákona č. 131/2002 Sb. závazné pro strany kompetenčního sporu, účastníky řízení, v němž spor vznikl, pro správní orgány [§ 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] i soudy. Dále bude tedy Obvodní soud pro Prahu 8 pokračovat v původním řízení o podané žalobě.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 19. října 2010

JUDr. Pavel Vrcha
předseda zvláštního senátu